

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ruslan Palanciuc împotriva Ecaterinei Palanciuc, intervenient accesoriu
Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, mun.
Chișinău

(stabilirea domiciliului copiilor minori)

împotriva deciziei din 8 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-129/26

PIGD Nr. 2-24058294-01-2ra-19022026)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. T. Sîrcu)
Curtea de Apel Centru (jud. V. Arhip, D. Corlăteanu, N. Ghedrovici)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Marcel Jîmbei, în interesele lui Ruslan Palanciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 mai 2024, Ruslan Palanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Palanciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, mun. Chișinău, solicitând stabilirea domiciliului copiilor minori *****, născută la *****, *****, născut la *****, și *****, născut la *****, cu tatăl lor, Ruslan Palanciuc, la locul de trai permanent din mun. *****, *****, apartamentul *****.

2. Reclamantul a indicat că, la 27 septembrie 2008, s-a căsătorit cu Ecaterina Palanciuc, căsătoria fiind înregistrată cu nr. ***** la OSC sectorul Centru, mun. Chișinău. Din căsătorie s-au născut copiii *****, ***** și *****. Reclamantul a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 aprilie 2019, căsătoria dintre părți a fost desfăcută.

3. Ruslan Palanciuc a susținut că, la momentul desfacerii căsătoriei, între părți nu au existat pretenții privind stabilirea domiciliului copiilor minori, însă ulterior a constatat că Ecaterina Palanciuc nu ar avea grijă de copii și i-ar lăsa în grija unor persoane străine. În acest context, reclamantul a menționat că, la 28 octombrie 2021, a depus o altă cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Palanciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, solicitând stabilirea domiciliului copiilor minori cu tatăl lor, Ruslan Palanciuc.

4. Reclamantul a invocat că, deși a susținut în acea cauză că Ecaterina Palanciuc nu ar avea grijă de copii, i-ar lăsa în grija altor persoane, s-ar interesa rar de succesele și interesele acestora și nu ar avea posibilitatea de a le asigura cele necesare pentru creștere și dezvoltare, prin hotărârea din 24 iunie 2022, instanța de judecată a respins acțiunea ca neîntemeiată.

5. În prezenta cauză, Ruslan Palanciuc a susținut că situația copiilor ar fi dificilă și că domiciliul acestora urmează a fi stabilit cu tatăl. Acesta a menționat că a încercat să discute cu Ecaterina Palanciuc despre situația copiilor minori, însă discuțiile s-ar fi soldat cu conflicte. De asemenea, a pretins că în privința pârâtei ar fi fost întocmite procese-verbale contravenționale, deoarece ar fi abandonat

copiii minori pe perioade mai lungi în grija unor persoane străine, precum și că aceasta ar aduce persoane necunoscute la locul de trai.

6. Reclamantul a mai indicat că apartamentul în care domiciliază Ecaterina Palanciuc îi aparține lui Ruslan Palanciuc cu drept de proprietate. Acesta a susținut că, în cazul stabilirii domiciliului copiilor minori cu tatăl, copiii ar beneficia de un viitor mai bun, deoarece toate cheltuielile privind îngrijirea lor au fost și sunt suportate de reclamant, acesta având un loc de muncă stabil și venit stabil.

7. În drept, Ruslan Palanciuc a invocat prevederile art. 5, 7, 38, 166, 167 din Codul de procedură civilă și art. 63 din Codul familiei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, acțiunea a fost admisă parțial. S-a stabilit domiciliul copiilor minori *****și *****, cu tatăl lor, Ruslan Palanciuc. În rest, cererea de chemare în judecată, în partea stabilirii domiciliului copilului minor *****, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 17 aprilie 2025, Ruslan Palanciuc a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

10. La 30 septembrie 2025, Ecaterina Palanciuc a declarat apel incident împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, solicitând admiterea apelului incident, casarea hotărârii în partea admisă și emiterea, în această parte, a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 8 octombrie 2025, Curtea de Apel Centru a respins cererea de apel declarată de Ruslan Palanciuc, a admis cererea de apel incident declarată de Ecaterina Palanciuc, a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, în partea stabilirii domiciliului copiilor minori ***** și ***** cu tatăl Ruslan Palanciuc și, în această parte, a emis o nouă hotărâre prin care a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Palanciuc împotriva Ecaterinei Palanciuc, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Centru, mun. Chișinău, privind stabilirea domiciliului copiilor minori, ca fiind neîntemeiată.

12. Instanța de apel a reținut că Ruslan Palanciuc și Ecaterina Palanciuc sunt părinții copiilor minori *****, *****și *****, iar după separarea părinților, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 martie 2019, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama, Ecaterina Palanciuc. Curtea de Apel a mai

reținut că, ulterior stabilirii domiciliului copiilor cu mama, Ecaterina Palanciuc a plecat în România pentru a-și găsi un loc de muncă, iar plecarea ar fi avut loc cu acordul tatălui, care a semnat o declarație în acest sens.

13. Curtea de Apel a menționat că, potrivit art. 63 din Codul familiei, la stabilirea domiciliului copilului minor instanța urmează să țină cont de interesele și opinia copilului, de atașamentul acestuia față de fiecare părinte, față de frați și surori, de vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, precum și de posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului.

14. Instanța de apel a reținut că, la 11 septembrie 2025, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost emisă ordonanță de protecție pentru toți cei trei copii minori, *****, *****și *****, împotriva tatălui Ruslan Palanciuc, pe termen de 90 de zile, în temeiul constatărilor privind conduite agresive și episoade de violență fizică și psihologică semnalate de copii.

15. Curtea de Apel a reținut că, prin încheierea privind ordonanța de protecție, s-a constatat că Ruslan Palanciuc ar manifesta comportament agresiv față de copii, aplicând violență fizică în privința *****și a lui *****, manifestată prin lovituri, îmbrâncire și tragere de păr, precum și violență psihologică, manifestată prin provocarea unor suferințe psihice, stări de tensiune, folosirea unor cuvinte ofensatoare și jignitoare, impunerea voinței și controlului și intimidarea copiilor. Instanța de apel a reținut, de asemenea, că deși nu s-a constatat aplicarea violenței fizice față de *****, acesta ar fi fost supus violenței psihologice, fiind martor la actele de violență fizică și psihologică aplicate față de ceilalți copii.

16. Curtea de Apel a considerat că ordonanța de protecție constituie o probă judiciară care schimbă echilibrul analizei privind stabilirea domiciliului, deoarece exprimă constatări actuale despre siguranța copiilor în mediul patern și trebuia integrată în evaluarea criteriilor prevăzute de art. 63 din Codul familiei, inclusiv calitățile morale ale părinților, condițiile de trai, legătura cu frații și stabilitatea mediului.

17. Instanța de apel a mai reținut că prima instanță a separat doi frați minori de sora lor mai mare, *****, rămasă la mamă, fără a prezenta motive relevante și suficiente privind impactul psihologic al ruperii legăturilor cotidiene dintre frați și fără a demonstra că această separare ar aduce un beneficiu dezvoltării copiilor.

18. Curtea de Apel a apreciat că menținerea fraților împreună reprezintă un criteriu al analizei impuse de art. 63 din Codul familiei, iar hotărârea primei instanțe nu a demonstrat că separarea ar servi interesului superior al fiecărui copil. Curtea de Apel a mai considerat că, în privința lui *****, aflat la limita vârstei de ***** ani, prima instanță trebuia să efectueze o audiere adaptată și o anchetă socială actualizată, prin care să fie examinate nu doar performanța școlară sau

spațiul locativ, ci și relațiile de atașament, rutina zilnică, predictibilitatea și stabilitatea mediului de viață.

19. În consecință, instanța de apel a concluzionat că standardul material prevăzut de art. 63 din Codul familiei a fost aplicat eronat de prima instanță, întrucât criteriile privind siguranța, atașamentul și stabilitatea au fost subordonate considerentelor materiale și unei situații temporare, iar evaluarea nu a fost actualizată la realitatea trăită de copii.

20. Curtea de Apel a apreciat că, având în vedere riscul actual în mediul patern, temerile exprimate de copii și constatările privind violența fizică și psihologică, cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Palanciuc în partea stabilirii domiciliului copiilor minori *****și ***** cu tatăl este neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 13 februarie 2026, avocatul Marcel Jîmbei, în interesele lui Ruslan Palanciuc a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 8 octombrie 2025, solicitând admiterea recursului, citarea participanților la proces, casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, în partea în care a fost respinsă pretenția privind stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu tatăl, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acestei pretenții, precum și casarea deciziei instanței de apel.

22. În motivarea recursului, Ruslan Palanciuc a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind pronunțată cu aplicarea eronată a legii și cu aprecierea arbitrară a probelor. Acesta a făcut trimitere la art. 432 alin. (1), lit. a), c) și e) din Codul de procedură civilă, precum și la prevederile Codului familiei, Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului și Legii nr. 370/2023.

23. Recurentul a susținut că instanța de apel a omis faptul că în proces ar fi intervenit o persoană neîmpuțernită, respectiv avocata Alina Ceban. În acest sens, a invocat că mandatul avocațional nr. 2378109 din 29 septembrie 2025, aflat la dosar, nu ar fi fost contrasemnat de beneficiara Ecaterina Palanciuc, ceea ce, în opinia recurrentului, ar contraveni cerințelor privind forma și utilizarea mandatului avocatului.

24. Ruslan Palanciuc a mai invocat faptul că instanța de apel nu ar fi verificat în mod corespunzător posibilitatea Ecaterinei Palanciuc de a întreține copiii și sursele financiare ale acesteia. Recurentul a susținut că Ecaterina Palanciuc ar fi prezentat un contract de muncă neautentic, care nu ar corespunde cerințelor, nu ar conține semnături clare și ștampile și nu ar confirma conformitatea cu originalul.

25. Recurentul a susținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Ecaterina Palanciuc ar fi lipsit din viața copiilor mai mult de 16 luni calendaristice, nu s-ar fi interesat de starea și bunăstarea lor, iar Ruslan Palanciuc ar fi suportat

educația și întreținerea integrală a acestora. Acesta a menționat că a prezentat probe privind contribuția sa la dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială a copiilor, precum și la întreținerea și starea lor de sănătate, în timp ce Ecaterina Palanciuc nu ar fi prezentat probe relevante și nu ar fi combătut argumentele și probele administrate de recurent.

26. Ruslan Palanciuc a criticat și reținerea instanței de apel privind existența unui acord referitor la plecarea Ecaterinei Palanciuc în România pentru angajare. În opinia recurentului, instanța de apel s-ar fi bazat pe un înscris aflat la fila 24 din dosar, contrasemnat doar de Ecaterina Palanciuc, fără a verifica legalitatea acestuia și fără a stabili existența unui acord real între părți.

27. Recurentul a invocat că instanța de apel nu și-ar fi îndeplinit obligația de motivare, nu ar fi răspuns tuturor argumentelor esențiale și nu ar fi analizat probele în ansamblu și în interconexiunea lor. Acesta a făcut trimitere la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil și obligația instanțelor de a motiva hotărârile, susținând că dreptul său de a fi auzit a fost încălcat.

28. Ruslan Palanciuc a mai susținut că instanța de apel era obligată să indice motivele pentru care anumite argumente și probe au fost acceptate sau respinse și să răspundă în mod sigur și expres la cererile și obiecțiile formulate de părți. În opinia recurentului, aceste cerințe nu au fost respectate, iar aprecierea dată de instanța de apel ar fi arbitrară, contrară circumstanțelor cauzei și întemeiată pe o interpretare eronată a legii.

29. La 19 martie 2026, avocata Alina Ceban, în interesele Ecaterinei Palanciuc, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

31. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

32. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

33. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

34. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 8 octombrie 2025. Decizia integrală a fost comunicată participanților la 23 decembrie 2025, iar recursul a fost declarat la data de 13 februarie 2026. În aceste condiții, completul de judecată constată că recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

37. În speță, recurentul a invocat, formal, temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), c) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel ar fi neîntemeiată și ilegală, ar fi fost pronunțată cu interpretarea eronată a legii, cu aprecierea arbitrară a probelor, precum și cu încălcarea dreptului la un proces echitabil.

38. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurentul nu a făcut trimitere la o jurisprudență uniformă a Curții Supreme de Justiție, aplicabilă unor circumstanțe de fapt și de drept similare, de la care instanța de apel s-ar fi abătut.

39. Invocarea generică a normelor din Codul familiei, Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, Legea nr. 370/2023 și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului privind obligația de motivare a hotărârilor judecătorești nu este suficientă pentru a demonstra incidența art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Acest temei presupune existența unei contradicții reale între interpretarea legii dată de instanța de apel și o jurisprudență uniformă a Curții Supreme de Justiție, iar o asemenea contradicție nu a fost arătată în recurs.

40. În realitate, criticile recurentului vizează dezacordul acestuia cu modul în care instanța de apel a aplicat art. 63 din Codul familiei la circumstanțele concrete ale cauzei, în special sub aspectul aprecierii condițiilor de trai, al posibilităților materiale ale părinților, al conduitei fiecăruia dintre aceștia și al interesului superior al copiilor minori. Dezacordul părții cu modul în care instanța de apel a aplicat norma materială la circumstanțele cauzei nu echivalează, prin el însuși, cu existența unei interpretări contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

41. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, completul de judecată observă că recurentul nu a dezvoltat o critică întemeiată privind admiterea neîntemeiată a unui apel introdus tardiv sau respingerea ca tardivă a unui apel depus în termen.

42. Recurentul a criticat, în esență, participarea avocatei Alina Ceban în interesele Ecaterinei Palanciuc, invocând că mandatul avocațional nr. 2378109 din 29 septembrie 2025 nu ar fi fost contrasemnat de beneficiară. Această critică nu se circumscrie temeiului prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, care privește exclusiv erori de legalitate referitoare la termenul de declarare a apelului.

43. În aceste condiții, critica privind mandatul avocațional nu relevă o problemă de admisibilitate a recursului și nu demonstrează existența unei încălcări procesuale de natură să atragă intervenția instanței de recurs.

44. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurentul nu a demonstrat că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar întemeia determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

46. Potrivit art. 442 alin. (2) CPC, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

47. În prezenta cauză, instanța de apel a expus motivele pentru care a considerat că soluția primei instanțe, în partea stabilirii domiciliului copiilor ***** și ***** cu tatăl, nu corespunde criteriilor prevăzute de art. 63 din Codul familiei.

48. Curtea de Apel Centru a analizat criteriile importante pentru determinarea domiciliului copiilor minori, respectiv siguranța acestora, atașamentul față de părinți și față de frați, stabilitatea mediului de viață, calitățile morale ale părinților și necesitatea menținerii legăturii dintre frați. Instanța de apel a acordat relevanță și ordonanței de protecție emise la 11 septembrie 2025 împotriva lui Ruslan Palanciuc, reținând că aceasta conținea constatări actuale privind conduite agresive și episoade de violență fizică și psihologică semnalate de copii.

49. Completul de judecată observă că instanța de apel nu s-a limitat la o apreciere formală a condițiilor materiale ale părinților, dar a raportat litigiul la interesul superior al copiilor minori, la siguranța acestora și la necesitatea protejării relațiilor de fratrie. Această abordare intră în marja de apreciere a instanței de apel și nu poate fi calificată ca arbitrară doar pentru că recurentul propune o interpretare diferită a aceluiași circumstanțe.

50. Criticile recurentului privind pretinsa lipsă de interes a mamei față de copii, absența acesteia din viața copiilor, sursele sale financiare, autenticitatea contractului de muncă, suportarea cheltuielilor de întreținere de către tată și existența sau inexistența unui acord privind plecarea mamei în România vizează, în esență, circumstanțe de fapt și modul de apreciere a probelor.

51. Aceste susțineri nu indică o încălcare evidentă a regulilor de administrare și apreciere a probelor, dar urmăresc reevaluarea probatoriului în sensul dorit de recurent. Or, instanța de recurs nu poate substitui propria apreciere a probelor celei realizate de instanța de apel, în lipsa unor indicii clare de arbitrar sau de apreciere vădit nerezonabilă.

52. Completul de judecată reține că recurentul solicită, în realitate, ca instanța de recurs să reanalizeze raporturile dintre părinți, conduita fiecăruia, condițiile materiale și concluziile privind interesul superior al copiilor minori. O asemenea examinare ar transforma recursul într-o nouă judecată în fapt, ceea ce excedează competenței Curții Supreme de Justiție în procedura prevăzută pentru examinarea recursului împotriva deciziilor instanței de apel.

53. Cu privire la pretinsa nemotivare a deciziei instanței de apel, completul de judecată constată că hotărârea atacată conține raționamentul care a determinat soluția pronunțată. Instanța de apel a indicat circumstanțele pe care le-a considerat

decisive, probele avute în vedere și criteriile legale aplicabile în materia stabilirii domiciliului copiilor minori.

54. Faptul că instanța de apel nu a răspuns în modul dorit de recurent fiecărei susțineri ori nu a acordat aceeași pondere argumentelor invocate de acesta nu echivalează cu lipsa motivării. Obligația instanței de a motiva hotărârea presupune examinarea problemelor esențiale ale cauzei, nu reluarea exhaustivă a tuturor afirmațiilor părților.

55. În speță, decizia instanței de apel permite identificarea clară a motivelor pentru care cererea de apel a lui Ruslan Palanciuc a fost respinsă, iar apelul incident al Ecaterinei Palanciuc a fost admis. Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea că dreptul recurentului la un proces echitabil ar fi fost încălcat prin lipsa unei motivări efective.

56. Completul de judecată mai reține că, în cauzele privind stabilirea domiciliului copiilor minori, interesul superior al copilului este criteriul determinant. Instanța de apel a examinat cauza anume prin prisma acestui criteriu, raportându-l la siguranța copiilor, la relațiile de atașament și la unitatea fratriei. Recurentul nu a demonstrat că aceste criterii ar fi fost aplicate contrar legii sau într-un mod vădit nerezonabil.

57. În aceste circumstanțe, completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Marcel Jîmbei, în interesele lui Ruslan Palanciuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat